

מ"ת 236/11/18 - מדינת ישראל נגד בהא משארקה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 236-11-18 מדינת ישראל נ' משארקה(עציר)

בפני מבקשים	כבוד סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גלי שקרג'י והמתמחה גבריאל פרץ עו"ד שמעון שימן
נגד משיבים	בהא משארקה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד בנבנישתי אבי

החלטה

בפני בקשה של המדינה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום.

בכתב האישום יוחסו למשיב עבירות של נהיגת רכב בעודו בלתי מורשה לנהיגה, בעודו תחת פסילה פעילה של רישיון הנהיגה, זאת כאשר הוא שיכור (רף אלכוהול חריג של 758 מ"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף) ובמצב זה גם יצא לעקיפה מסוכנת של שוטר אגב חציית קו הפרדה רציף.

המשיב נעצר ביום 31.10.18 ומאז מצוי הוא מאחורי סורג ובריש כאשר ברקע נשלח הוא לקבלת תסקיר מעצר של שירות המבחן למבוגרים.

המדינה טענה למסוכנות חריגה מצד המשיב שכן לשיטתה יש בידיה ראיות טובות המבססות את התיאור העובדתי שבכתב האישום, וברקע המדובר ברצדיוסט אשר פעם אחר פעם נוהג ברכב בעודו בלתי מורשה לנהיגה, והפעם חזר על התנהגות זו כאשר היה שיכור, בזמן פסילה פעילה והכל אגב ביצוע עבירה מסוכנת הכוללת עקיפת רכב על קו הפרדה רציף.

לשיטת המדינה אין בחלופות המוצעות על ידי ההגנה כדי לאיין את מסוכנותו הספציפית של המשיב, שכן אין הצדקה לתת במשיב עצמו כל אמן בסיסי לפיו יכבד תנאים מגבילים זולת מעצר מאחורי סורג ובריש.

ב"כ המשיב חילק טיעוניו לשאלת דיות הראיות וכן טען כי אין המדובר במסוכנות אותה לא ניתן לאיין בחלופת מעצר הכוללת מעצר בית בפיקוח ערבים.

במסגרת טיעוניו הפנה ב"כ המשיב את בית המשפט לראיות וטען טענות שונות ביחס לעוצמתן (טענות אשר נרשמו בפרוט רב בפרוטוקול מיום 10.12.18 (אתייחס לטענות אלה בהמשך החלטה זו).

עוד טען ב"כ המשיב כי למרות תסקיר שירות המבחן שאינו ממליץ על שחרור המשיב בחלופות שהוצעו על ידי ההגנה, יש הצדקה כי בית המשפט בעצמו יתרשם מאותן החלופות שכן יש בהן כדי לאיין את מסוכנותו של משיב זה.

ביחס לפסיקה רלוונטית, טען ב"כ המשיב כי כאשר בעבירות תעבורה עסקינן, הכלל הוא שחרור בחלופה ולא מעצר עד לתום ההליכים, מה שמחזק לשיטתו את עמדתו בפרשה זו.

תיק החקירה הוגש לעיוני, ולאחר קריאה מעמיקה שלו, להלן החלטתי:

קריאת תיק החקירה מוביל למסקנה חד משמעית כי בידי המדינה ראיות לכאורה טובות מאד כנגד המשיב.

ב"כ המשיב הסכים (ובצדק) לקיומן של ראיות לכאורה ככל שהדבר קשור לעצם הנהיגה כבלתי מורשה ברכב וזאת כאשר פסילה פעילה תלויה כנגדו כתוצאה מהחלטה שיפוטית.

חלוק המשיב עם המדינה באשר לקיומן של ראיות מספיקות ככל שהדבר קשור לנהיגה במצב שכרות או לביצוע עקיפה מסוכנת אגב חציית קו הפרדה רציף.

בנושאים אלה אדגיש את הראיות הבאות שהציגה המדינה:

המשיב עצמו הודה בחקירתו כי שתה משקה אלכוהול מסוג "רוסקי סטנדרט" (שתי כוסות לדבריו) כשעה לפני נהיגתו.

ברכבו של המשיב נתפס חצי בקבוק משקה פתוח של אותו סוג אלכוהול (ממצא זה צולם בסרט וידאו המהווה חלק מחומר הראיות בתיק).

אף שבסרט הוידאו שבידי המשטרה הודה המשיב בפני השוטר כי שתה אלכוהול ונהג, בדוח המאפיינים שבוצע לו הכחיש כל שתייה של אלכוהול.

באותו דוח מאפיינים כשל לחלוטין המשיב בכל בדיקות המאפיינים שבוצעו לו:

במבחן עמידה הזדקק לתמיכה, הוא כשל ביכולת ללכת לאורך קו ישר, התנדנד בעת ביצוע הוראות וכשל לחלוטין במבחן הבאת אצבע לאף.

בהתאם לדוח המאפיינים וגם ללא כל בדיקת ינשוף, בידי המשטרה ראיות טובות להוכחת שיכרות כבדה מאד מצד המשיב.

ביחס לבדיקת הינשוף וטענות ההגנה הנשענות על החלטתי בפרשת יונתן ארג'ואן, הרי שדין טענות אלה להידחות.

ראשית, פרשת ארג'ואן נמצאת בימים אלה בהליך של ערעור בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע.

שנית, המדובר בטיעון שיש לו נפקות בהליך העיקרי בלבד, ובשלב זה, בידי המדינה ראיות טובות ומספיקות לטענה לפיה נהג המשיב ברכב כאשר בגופו רמת אלכוהול לכאורית של 758 (!) מ"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף.

טענת ב"כ המשיב לפיה אין בידי המשטרה כל ראיה לביצוע עקיפה מסוכנת אגב חציית קו הפרדה רציף, נדחית אף היא על ידי.

איש המשטרה אשר עיכב את המשיב, מתאר בעדותו הכתובה מהלך ברור של עקיפה פרועה המבוצעת לנגד עיניו, תוך שהמשיב חוצה קו הפרדה רציף וגורם לרכבו "להיזרק" לשול.

עדות זו אף מתועדת בהטחת טענה זו בפני המשיב בסרט הוידאו שבידי המדינה.

לסיכום פרק זה - בידי המדינה ראיות באיכות טובה הן לנהיגה עצמה כבלתי מורשה ובזמן פסילה, הן למצב שכרות חריג בחומרתו מצד המשיב, והן לביצוע עקיפה מסוכנת בקו לבן רציף עובר לזמן בו עוכב המשיב ע"י איש משטרה.

ומשאלת דיות הראיות לשאלת מסוכנותו של המשיב:

צודק ב"כ המשיב כי מעצר עד לתום ההליכים כאשר בתיק תעבורה עסקין הוא החריג ולא הכלל.

יחד עם זאת, במספר החלטות אשר ניתנו לאחרונה על ידי בית המשפט המחוזי באר-שבע, נעצרו עברייני תנועה עד לתום ההליכים והכל כאשר הנסיבות הצדיקו זאת (ראה בעניין זה את עמ"ת

16396-01-16 חאלד דגמש נגד מדינת ישראל, עמ"ת 16650-01-16 אלעד בודהנה נגד מדינת ישראל,

עמ"ת 2906-01-15 מד"י נגד מחמד קרעאן) .

יש ונסיבות חריגות של ביצוע עבירות תעבורה לכאורה, מקימות מסוכנות כה חריגה עד כי איונה אינו אפשרי אלא בדרך של מעצר מאחורי סורג וברית.

להבדיל ממצב בו אדם נוהג בזמן פסילה כאשר הוא בלתי מורשה לנהיגה (מצב מסוכן מאד המצדיק שקילה זהירה מאד של כל חלופת מעצר) , הרי שנהיגה במצב זה כאשר הנהג שיכור כלוט, ובאותו המעמד גם נוהג בפראות לכאורה אגב יציאה לעקיפה מסוכנת, הוא מצב שפסע בינו ובין גרימת תאונה קטלנית.

נהג המכניס עצמו במודע למצב של שכרות חריגה, ומתחיל בנהיגה פרועה כאשר אין לו מושג בנהיגת רכב וזאת כאשר בית המשפט פסל אותו מיכולת נהיגה, הוא נהג שרף המסוכנות הנשקפת ממנו חריג ורק במקרים נדירים ניתן יהיה לאיין מסוכנות זו בחלופת מעצר.

בפרשה זו, ומתוך זהירות רבה להישמע להוראות החוק המחייבות את בית המשפט בכל סיטואציה לבחון היטה אפשרות של חלופת מעצר, שלחתי את המשיב לקבלת תסקיר מעצר.

תסקיר כזה התקבל ביום 26.11.18 ומסקנות שירות המבחן הרחיקו עוד יותר את בית המשפט מיכולת לפנות לחלופה כזו או אחרת בפרשה זו.

אף שאין לחובת המשיב הרשעות קודמות, מציין שירות המבחן את תיק המב"ד התלוי כנגד המשיב, שם מיוחסת לו עבירה נוספת של נהיגה פוזת ברכב כבלתי מורשה לנהיגה.

שירות המבחן מגדיר את צריכת האלכוהול של המשיב כדפוס להתמודדות עם מצוקות, מה שמחזק מאד את ההנחה לפיה לא מדובר באירוע חריג של שתיית אלכוהול בנוף שגרת חיי המשיב.

שירות המבחן קובע כי קיים סיכון שהמשיב ימשיך לצרוך אלכוהול ולהשתמש בו לרעה.

בפרק הערכת הסיכון של המשיב, קובע שירות המבחן כי "רמת הסיכון הנשקפת ממאפייני תפקודו הינה גבוהה להמשך הסתבכותו עם החוק בעתיד כמו גם שתיית אלכוהול כדפוס התמודדות לגיטימי עם מצוקתו."

שירות המבחן מוצא כי בשלב זה של חיי המשיב אין הוא יכול להפיק כל תועלת מהליך טיפולי ולכן אין שירות המבחן בא בהמלצה טיפולית לגביו.

ביחס למפקחים (הערבים) שהציעה ההגנה, הרי שאלה נפסלו על ידי שירות המבחן כגורמים היכולים לשמש דמויות מציבות גבולות עבור המשיב.

שירות המבחן סקר באריכות רבה את הסיבות לפסילת ערבים אלה, והבהיר כי אין בהם כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

לסיכום תסקירו, קבע שירות המבחן כי אין הוא יכול לבוא בהמלצה לשחרורו של המשיב בחלופה.

מעבר למתואר לעיל, הציגה המדינה בתיק החקירה שלושה תיקי מב"ד נוספים התלויים כנגד המשיב ולפיהם כבר נהג בעבר (לכאורה) ברכבים כבלתי מורשה לנהיגה כך בספטמבר 2018 עת נהג לכאורה שיכור ובלתי מורשה ברכב (אז שכרותו הייתה 683 מ"ג אלכוהול), ומספר ימים לפני כן ביום 14.9.18 נהג ברכב שוב בעודו בלתי מורשה לנהיגה, וכך גם ביום 4.12.16 עת נהג רכב כבלתי מורשה לנהיגה.

מכלול הנתונים לעיל, נהיגה לכאורית פעמיים כשיכור ברכב, הכל כאשר נתון המשיב במצב של פסילה אשר ניתנה בנוכחותו על ידי שופט, כאשר במהלך שכרותו יצא המשיב לעקיפה מסוכנת (אגב חציית קו הפרדה רציף) מקימים כלפי המשיב רף מסוכנות חריג מאד.

אין לי אלא להצטרף להערכת שירות המבחן ולהגיע למסקנה לפיה המדובר ברף מסוכנות אשר אינו מאפשר מתן אמון בסיסי במשיב עצמו.

המדובר ברצדיוויסט בלתי מורשה לנהיגה, אשר שותה אלכוהול על בסיס קבוע, ובמצב זה גם פסילה של בית המשפט את יכולתו מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, אינה מרתיעה אותו מלחזור ולנהוג ברכב כאשר הוא שיכור.

אין אני רואה בחלופות שהוצעו על ידי ההגנה דמויות שיש בהן כדי לאפשר פיקוח אפקטיבי על המשיב, ולמען האמת גם אם היו חלופות כאלה בנמצא, הרי שחוסר היכולת לתת אמון בסיסי במשיב עצמו מייתרת את הדיון בשאלת המפקחים.

לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות לעיל, הגעתי למסקנה חדה וברורה לפיה אין מנוס ממעצרו של משיב זה עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו בתיק זה, וזאת מאחורי סורג ובריח.

אודה כי שקלתי אפשרות של המשך מעצר באיזוק, אך הגעתי למסקנה לפיה חוסר האמון הבסיסי במשיב עצמו כי לא ישתה שוב אלכוהול ולא ינהג שוב ברכב (אגב סיכון חיי אדם) אינו מאפשר גם אופציה זו כמאיינת מסוכנות.

מכל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו בתיק העיקרי הצמוד לבקשה זו.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.